

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Blade af en ældre journal

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p264-txt-shoot-id646d1627-7d17-4e65-a4c1-ab75bd8869ab.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Det var kun ved en tilfældig og vilkaarlig Anvendelse af sit eget Princip at Socrates ikke blev positiv, men blot negativ; thi den Kunst at spørge er kun den dialektiske Side af den Kunst at svare (og naar man siger, at een Nar kan spørge mere end 7 Vise kan svare paa, saa skylder man de Vise den Æreserklæring, at Grunden til at de ikke kan svare ligger deri, at den anden ikke kan spørge) men Socrates anvendte sin Kunst blot polemisk for at vise, at N.N ikke kunde svare. Det kunde i denne Henseende være et ret interessant Problem at vise, hvorledes de Ord af Socrates, hvor han taler om Udødeligheden og det i det andet Liv betingede Samfund med Homer etc, at han ogsaa ønskede at spørge dem; thi dette maa jo enten være for at vise ogsaa dem at de Intet vidste og saaledes at nedstyre ethvert $\psi\omega\mu\alpha$ i Uvidenhedens einfache tomme Uendelighed; eller her det Positive gjorde sig gjældende, en Spørgen i Interesse af at faae noget at vide. Hvad den nyere Philosophie har saa travlt med, at faae fjernet enhver Forudsætning for at begynde med Intet, det Samme gjorde Socrates paa sin Viis, for at ende med Intet.